

PRIČANJE PRIČA (STORYTELLING) U NASTAVI

VJERONAUKA: KAKO MOTIVIRATI UČENIKE

ELIZABETA ANTUNIĆ ALKOVIĆ,
pripovjedačica bajki i priča za djecu i odrasle

ZAŠTO I KAKO MOTIVIRATI UČENIKE PRIPOVIJEDANJEM?

Pripovijedanje može biti izuzetno snažan alat za motivaciju učenika, jer povezuje učenike s emocionalnim, intelektualnim i moralnim/etičkim dimenzijama sadržaja

1. **Kreiranje emocionalne povezanosti:** Korištenje priča koje se bave temama koje su emocionalno relevantne za učenike pomaže im da se povežu s pričom na dubljoj razini

2. Uključivanje učenika u priču: Pričanje priče tako da učenici postanu njezin dio (kroz interakciju, postavljanje pitanja ili stvaranje dijaloga) može ih motivirati da aktivno sudjeluju u učenju. Ako im omogućimo da razmišljaju o mogućim ishodima priče ili da prepoznaju elemente vlastitih života u pričama, povećavamo njihovu angažiranost

3. Upotreba likova i situacija s kojima se mogu poistovjetiti:

Učenici su motiviraniji kada likovi u pričama dijele njihove borbe, nade i želje. Korištenje likova koji se suočavaju s izazovima sličnim onima s kojima se učenici susreću može ih inspirirati da prevladaju vlastite teškoće

4. Učenje kroz priču: Priče mogu poslužiti kao metafore za različite životne lekcije. Kroz priču učenici mogu razumjeti važnost vrijednosti

5. Prikazivanje pozitivnih ishoda kroz priče: Pripovijedanje priča u kojima likovi prevladaju prepreke, dosegnu uspjeh ili postignu svoje ciljeve može motivirati učenike da vjeruju u svoje sposobnosti i nastoje se truditi

6. Postavljanje izazova kroz priču: Pripovijedanje može uključivati izazove i prepreke koje likovi moraju svladati, što može inspirirati učenike da prepoznaju izazove u vlastitom životu i motivira ih da se suoče s njima. Kroz povremeno predstavljanje "teških" situacija u pričama, učenici mogu shvatiti da izazovi nisu neizbježna prepreka, već prilika za rast i učenje

7. Kreativno pripovijedanje: Korištenje različitih stilova pripovijedanja – od animacije i vizualnih elemenata do dramskih prikaza i igranja uloga – može ojačati angažman učenika. Kreativno oblikovanje priče može učiniti učenje zabavnim i dinamičnim, čime učenici ostaju motivirani

8. Pozitivne emocije i zabava: Priče koje su zabavne, uzbudljive ili inspirativne mogu podići raspoloženje učenika i povećati njihovu motivaciju za sudjelovanjem u nastavi. Smijeh, uzbuđenje i iznenađenja mogu učenicima omogućiti da se opuste i otvore prema učenju

9. Osnaživanje samopouzdanja učenika: Korištenje priča u kojima likovi prevladavaju nesigurnost i sumnje u sebe može pomoći učenicima da razviju vlastitu samouvjerenost. Ako likovi u pričama uspijevaju zahvaljujući svojoj vjeri u sebe, učenici mogu uvidjeti da i oni imaju sposobnosti za uspjeh, što im može dati dodatnu motivaciju

10. Prilagodba priče interesima učenika: Ako se priča usmjeri na teme koje su relevantne za interese i strasti učenika (npr. sport, umjetnost, tehnologija, avanture), učenici će biti motivirani jer će osjećati da je sadržaj nastave prilagođen njihovim interesima

PRIPOVIJEDANJE DJECI S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU

Pripovijedanje djeci s teškoćama zahtijeva specifičan pristup koji uzima u obzir njihove jedinstvene potrebe i izazove

1. **Prilagodba tempa:** Djeca s teškoćama, posebno s problemima u pažnji ili razumijevanju, mogu trebati duže vrijeme da obrade priču. Važno je prilagoditi tempo pričanja, često pauzirati i davati im dovoljno vremena da obrade informacije
2. **Jasan i jednostavan jezik:** Jezik koji koristimo treba biti jednostavan, jasan i konkretan. Složene rečenice ili apstraktne ideje mogu biti preteške za razumijevanje. Također, izbjegavanje figurativnog jezika može pomoći djeci koja imaju poteškoće u razumijevanju metafora i simbola

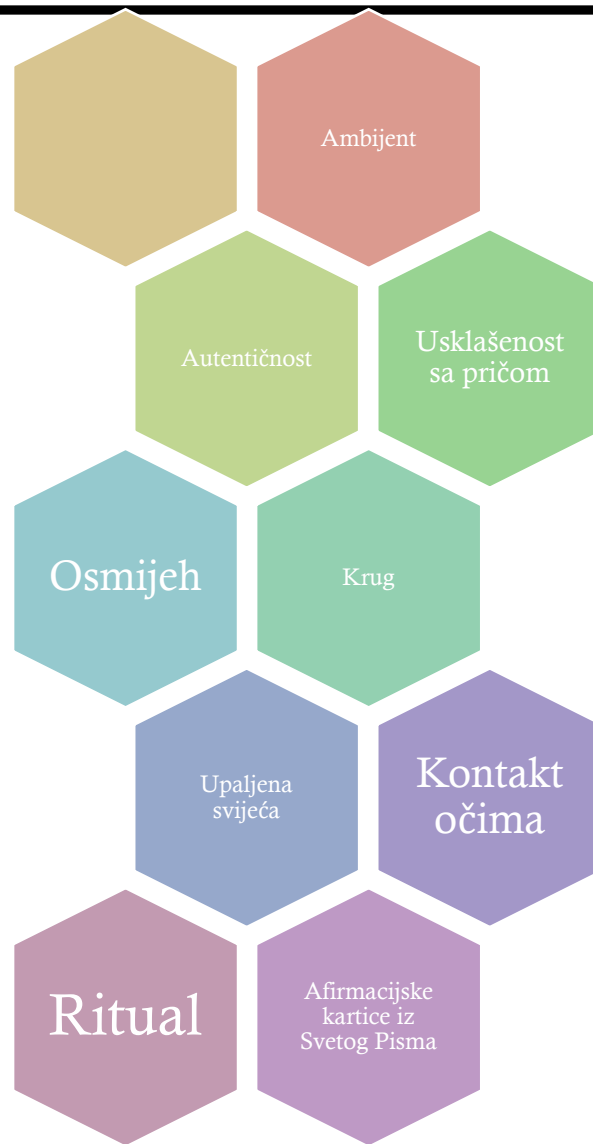
-
3. **Vizualni i multisenzorni elementi:** Djeca s teškoćama mogu imati koristi od vizualnih prikaza, zvučnih efekata ili drugih multisenzornih elemenata (npr. mirisi, teksture) koji pomažu u razumijevanju priče. No, važno je biti svjestan specifičnih osjetilnih problema, pa npr. izbjegavati mirise ili glasne zvukove ako dijete na njih negativno reagira
 4. **Strukturiranje priče:** Priče treba imati jasnu i predvidivu strukturu (uvod, sredinu, zaključak). Djeca s teškoćama često bolje prate jednostavne, linearnije priče koje imaju logičan slijed događaja
 5. **Ponavljanje i ustrajnost:** Ponovno pričanje iste priče ili ponavljanje ključnih dijelova može pomoći djeci u razumijevanju i zadržavanju informacija. Ponavljanje također omogućuje djeci da prepoznaju obrasce i bolje se povežu s pričom

-
6. **Interakcija i uključivanje djeteta:** Važno je uključiti djecu u sam proces pripovijedanja, bilo kroz pitanja, fizičke aktivnosti ili kreativne zadatke povezane s pričom. Djeca s teškoćama često bolje reagiraju na aktivnu uključenost, a ne samo pasivno slušanje
 7. **Prilagodba sadržaja:** Priče koje koristimo trebaju biti prikladne za uzrast djeteta, ali i prilagođene njegovim specifičnim potrebama. Na primjer, djeca s autizmom mogu bolje reagirati na priče koje sadrže konkretne radnje, dok djeca s emocionalnim teškoćama možda trebaju priče koje se bave temama poput prijateljstva, osjećaja i rješavanja problema
 8. **Korištenje likova i situacija s kojima se djeca mogu poistovjetiti:** Djeca s teškoćama često bolje reagiraju na likove i situacije koje im izgledaju poznato, koje odražavaju njihove svakodnevne izazove i emocije. To im pomaže da se osjećaju shvaćeno i da bolje povežu s pričom

-
9. **Fleksibilnost u feedbacku:** Djeca s teškoćama možda neće moći verbalno odgovoriti na priču ili uobičajeno analizirati priču. U tom slučaju, važno je ne forsirati reakcije, već dopuštati da dijete izrazi svoje misli na svoj način – bilo verbalno, bilo kroz umjetnost, igru ili druge oblike izražavanja
10. **Korištenje emocionalnih signala:** Djeca s teškoćama, osobito onima koji imaju problema s emocionalnim razumijevanjem, mogu lakše pratiti priču ako se koriste jasni emocionalni signali, poput izraženih tonova glasa, facijalnih ekspresija i fizičkih gesti koje pomažu u prikazu emocija likova

U pripovijedanju djeci s teškoćama **ključ** je **strpljenje, prilagodba i empatija**, kako bi se osigurao siguran, razumljiv i angažiran proces.

Savjeti za dobro pripovijedanje





+
◦ • Pripovijedanje
je hrana za dušu
koja se može
uzimati u
neograničenim
količinama

Hvala na pozornosti

